

Η αναρreseίονσα ζητεί:

1. την αναίρεση της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Οκτωβρίου 1997 στην υπόθεση T-331/94 ⁽¹⁾ και την ακύρωση της απόφασης της αναρreseίβλητης της 3ης Αυγούστου 1994, με την οποία αρνήθηκε στην αναρreseίονσα την καταβολή της δεύτερης δόσεως της εγκριθείσας με έγγραφο της 4ης Αυγούστου 1992 χρηματοδοτικής συνδρομής,

2. επικουρικώς:

να αναίρεσει την προαναφερθείσα απόφαση και να απέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο,

3. να καταδικάσει την αναρreseίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

— Διαδικαστικές πλημμέλειες

— Παραβίαση της κατά το άρθρο 190 της συνθήκης ΕΚ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

— Παραβίαση της υποχρεώσεως παροχής πληροφοριών και των κανόνων περί αποδείξεως και βάρους αποδείξεως.

— Παραβάσεις κοινοτικών κανόνων ουσιαστικού δικαίου

— Η αναρreseίβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε αποδοχή πραγματικών περιστατικών, η οποία σύμφωνα με τα στοιχεία της δικογραφίας είναι εσφαλμένη.

— Το Πρωτοδικείο παραβιάζει την αρχή «patere legem quam ipse fecisti» και την απαγόρευση καταχρηστικής συμπεριφοράς, διότι δέχεται για την παράδοση της τελικής εκθέσεως προθεσμία η οποία δεν συμβιβάζεται με την καθυστερήσασα εξαιτίας της Επιτροπής έναρξη του σχεδίου.

— Παραβίαση της απαγορεύσεως «venire contra factum proprium», καθώς και της αρχής του estoppel: το Πρωτοδικείο κακώς κρίνει ως νομικώς αδιάφορες δηλώσεις των τότε αρμοδίων υπαλλήλων κατά τις επαφές με την αναρreseίονσα, μολονότι οι δηλώσεις αυτές περιελήφθησαν στο συνταχθέν από την Επιτροπή πρωτόκολλο.

— Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: το Πρωτοδικείο δεν προέβη σε καμία στάθμιση μεταξύ της βαρύτητας της φερομένης παραβιάσεως των όρων της εγκριτικής απόφασεως, καθώς και των περιστάσεων της υποθέσεως (παράνομες παρεμβάσεις της Επιτροπής και άκυρη περικοπή της χρονικής διάρκειας του σχεδίου) και της βαρύτητας της κυρώσεως της Επιτροπής, ήτοι της μη καταβολής του 40% του εγκριθέντος για το σχέδιο συνολικού ποσού.

(1) ΕΕ C 387 της 20.12.1997, σ. 14.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το γαλλικό Cour de cassation με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1997 στην υπόθεση GIE groupe Concorde, εταιρεία Uni Europe, εταιρεία La Préservatrice foncière IARD, εταιρεία La Baloise, εταιρεία Réunion européenne, εταιρεία Allianz, εταιρεία British and Foreign Marine Insurance Co. Ltd και εταιρεία Camat κατά του πλοιάρχου του πλοίου «Suhadiwarno Panja», της εταιρείας PT Perusahaan Pelayaran «Trikorja Loyd», της εταιρείας Pro Ligne Ltd της εταιρείας Sveriges Angarts Assurans Forening, της εταιρείας Somaba και της εταιρείας Agence maritime Borghans

(Υπόθεση C-440/97)

(98/C 55/40)

Με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Δεκεμβρίου 1997, το γαλλικό Cour de cassation, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ GIE groupe Concorde κ.λπ. και του πλοιάρχου του πλοίου «Suhadiwarno Panja» κ.λπ., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει, ενόψει της εφαρμογής του άρθρου 5 σημείο 1 της συμβάσεως, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, να καθορίζεται ο τόπος όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή, υπό την έννοια του ως άνω άρθρου, σύμφωνα με το δικαιο που διέπει την επίδικη παροχή κατά το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο του επιληφθέντος δικαστηρίου ή πρέπει τα εθνικά δικαστήρια να καθορίζουν τον τόπο εκπληρώσεως της παροχής αναζητώντας, με βάση τη φύση της ενοχικής σχέσεως και τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, τον τόπο όπου η παροχή πραγματικά εκπληρώθηκε ή έπρεπε να εκπληρωθεί, χωρίς να αναφέρονται στο δικαιο που διέπει την επίδικη παροχή κατά το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο του επιληφθέντος δικαστηρίου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Brugge, Afdeling Oostende, με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 1997, στην υπόθεση Jozef Van Coile κατά Rijksdienst voor Pensioenen

(Υπόθεση C-442/97)

(98/C 55/41)

Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Δεκεμβρίου 1997, το Arbeidsrechtbank Brugge, Afdeling Oostende, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Jozef Van Coile και Rijksdienst voor Pensioenen, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Το άρθρο 32ter πέμπτο εδάφιο του βασιλικού διατάγματος, της 21ης Δεκεμβρίου 1967, με το οποίο θεσπίστηκε γενικός κανονισμός περί συντάξεων λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου